

תורת עיטין (על) (תולדות)

10

הדרושים אבן העזר קב הלכות גיטין ביאורים ב

זה בביאורו: (ב) גזל נייר. והיה גזל דיו ואם גזל גט אפי' אחר יאוש אינה מגורשת ועי"ב. והא דכשר בגזל נייר משום דהוי שינוי שאינו חוזר שאף אם ימחקנו אין שמו עליו שיסיר נקרא נייר מחוק [ב"ש] ולפי"א אם גזל דבר שיכול להזדייק נכתב גט עליו ב (ג) [ב] גזל נייר [ג] וכתב בו גט כשר אפילו קודם פסול כיון שיכול למחוק יאוש. הגם אבל [ד] גזל גט כגון שכתב לו הסופר גט ושיחזור כבראשונה לא [ה] וגזלו ממנו [ו] ולא פרע לו וניסח בו לא הוי מגורשת: שאין הגט גט רק כשנכתב הוי שינוי. * ואם הוי מדובר עם הסופר שיתן לו חתימה מזומן ולא פרע לו הוי הגט גזל ואינה מגורשת אבל אם לקחו לסקלק בסקסס ולא פרע לו מגורשת ואי עייל ונפיק אחזי ציומי דאוקמי לפרעון נכתב הסמך ואינה מגורשת לכן לא חתמה לבטל עד שיעבור זמן הפרעון ואם הסקלק של הבטל רק שלא פרע לו שטר הסופר מגורשת ומ"מ לריק עיון אבל אם לא פרע להעדים בעד החתימת מגורשת ועי"ב. * וכן אם אבי הבטל או אבי האשה פרע שטר הסופר בלא הסקלק להבטל אינה מגורשת: ואחשה

ימחקנו נייר מחוק מיקרי וכו' ואף דנייר חלק שבין שטח לשיטת לא יסיר נקרא נייר מחוק מ"מ בטל הוא לגבי גוף הנייר והכל נקרא נייר מחוק. ולפי"א נראה דאם נשאר חלק קלק גדול שלא נכתב עליו גט שלא נכתב לבטל ולא קים ליה הגזל פסול למאן דפוסל מחובר קצילה בתלום בסי' קכ"ד דאף שהיה משקל קלק גדול וכשיקנה המקלט הסקלק נשאר המותר קלק קטן לא הוי שינוי כמביאר בחי"מ סי' ס"ק וי"ו: [ג] וכתב בו גט כשר עי"ב ס"ק ג' דה"ה אם גזל הדיו וכו' ואף דקיי"ל בב"ק דף ק"א ובחי"מ סי' ס"ג דדוקא גזל סימנין ודקינסו ותרונסו הוי שינוי אבל גזל סימנין שריון נכתב בהן לא הוי שינוי וגזל דיו וכתב אותיות נתי דבשטח שטח גט הוי שינוי דמט קרא דיו ועשיו גט מ"מ שינוי החזר הוא שסיר את ימחקנו לא יסיר חשב שינוי במה שהשחיר הנייר ונקרא נייר מחוק דהא דמי ממש לגזל סימנין והשחיר בו מ"מ נראה דהכא ודאי הוי שינוי דאם ימחקנו הוי היקף ניכר להדיו וכל שטח היקף ניכר הוי שינוי כמ"ס החושן גיטין דף י"ג דה"ה גזל הוא: [ד] גזל גט. עי"ב שסקסס דאם הוא אחר יאוש למאן לא חסיה מגורשת דהאשה קנתה הגט בראש ושי"ר כמו בקדושם בגזל אחר יאוש כמבואר בסי' כ"ה בב"ש דמקודשת ע"ש שהאריך. ואי שתמיט ליה מ"ש הר"ן בב"ש דקדושין גבי מכר וקידש בדמיסן דמקודשת שכתב דאף דהדמים אסורים להמקדש לדעת רש"י ואי"כ לא נתן לם מדי מדידים מ"מ כיון שהנאה בא לוי מחמתו מקודשת כמו בקידוש בגזל אחר יאוש מטעם שהאשה קנתה ואף שהמקדש לא יסיר לם מדי מדידים מ"מ כיון שהנאה בא לם מחמתו מקודשת אי"כ לא דמי כלל קידושין לגירושין דבקדושין כל שכתב לם הנאה שטח הנאה זו כספק מקנה טעם בעד הנאה זו משא"כ בגט דללו מטעם כסף מתגרשת דהא אפילו בגט נכתב על איסורי הנאה מגורשת רק שרשמנה הקפידים שהגט יסיר על נייר של בטל וכיון דבגזל אחר יאוש אין הנייר של בטל אינה מגורשת ועיין במשנה למלך פ"ה אישות ופ"ט: [ה] וגזלו ממנו. עי"מ ובי"ש דחילקו דבנתינתו בחי"מ וחינו פירע הגט גזל ואינה מגורשת ובנתינתו בחי"מ ונשמשך אינו נותן טעמים דמקנה בטל ונתינתו ח"ק שלא חתמה בחיתת תנאי ועי"ש שהבאנו דברי מהנה אפ"ס שכתב בנתינתו. ונוד נראה דאפילו לקחו וסקלק בסקסס וקבע זמן לפרעון דלא תנשא עד שיעבור הזמן דאסור לא יפרע לו ויסיס שיעור עייל ונפיק אחזי יתבטל המקנה למפרע כמבואר בחי"מ סי' ק"ל ויסיס סגמים מותרים ובקלק אינו מוטל ח"ק אם תנאה האשה ליתן דמיסיה בעטמה דהא קלק שלם לא אקני ליה רבן ונחמי"מ שכתב לרבותא למכר איסורי הנאה וכו' כוונתו למ"ש דבי"ש דה"ה ס"ק ח' כיון דהדך מתיב בא לידו וכו' ויסיס דבית"א: [ו] ולא פרע לו. ואם נתן הבטל הסקלק והדיו דמי בטל להסופר שטר שחיתים בזה ה"ה דחילא בזה או חומן קנס בעתה כלי או לא עיין ס"ס ואי שתמיטתי

א. ת"ש
ב. ת"ש
כ"ד. ת"ש
כ"ה. ת"ש

יתן לו
שטר
הנייר
לבעל
הזכרים
ס בעד
הקנות
הסופר
הסקלק
לכתוב
ול עי
הסקלק
ליתן
זר וכן
אח"כ
קודם
ז ג"כ
משל
ונתנו
ז לזה
רוצה
והבעל
הראש
שכר
ז כל

ל"ן פ'
ה אי"כ
דשאני
הכא
המנה
אחת
אפשר
אפשר
הבעל
הבעל
נתינה
הקנס
סיסי
בעד
ראש
נפקא
ול על
אחר
י אין